

CI ÀSSA DE PONTEXÉLLO

(Costanzo Carbone, Attilio Margutti – 1926)

re la7 re la7 re
Andæ in ci àssa Pontexéllo se voéi védde e rarità
ghe poriéi trovâghe quéllo che da-i âtri no trovæ.
A-a matìn, ghe séi mâi stæti? Gh' é i leitæ la da-o barchî
mé tan l' ægua drénto a-o læte e de 'n lîtro ne fàn doî.
Pöi ci ù tàrdi, gh' é e pesciæ co-i nazélli d' ægoe ciæ
Ci àssa de Pontexéllo a-o céntro da çità.
Che ödô de refrescümme, che sbràggi mæducæ.
Vìn bón, vìn bón, tralalal êro, tralalal êro,
Vìn bón, vìn bón, tralalal êro, l'erolal à.
A l' invèrno gh' é-e rostîe "Ghe-e ò câde e mæ piæ"
"Peri caldi e prebogîe" e-a patêca inte l' estæ.
Li into mêzo i ciarlatén gh' àn i pægoi de papê...

se vedésci cómme xêuan quànde arîva i cantonê.

Gh' é 'na lîte? Pàrte 'n éuggio? Te salûo, pòrtaféuggio!
mi 7 la
sol re la7 re
Ci àssa de Pontexéllo gh' é a Bedìn co-e seu fainæ,
la7
fra tórte pasqualìnn-e a te sciórbe di dinæ
re
Un, doî e tréi dæghene tànta, dæghene tànta
la7 re
Un, doî e tréi dæghene tànta, a l' é bónn-a davéi!
la7 re

A-a doménega adunànsa de servétte invexendæ,

la7
són vestîe con elegànsa se són tùtte profumæ.
re

Pontexéllo, fæghe câxo, a pâ tùtta trasformâ
mi 7 la

In Montéuggio, Bréumi a, Trâxo, Martìn d' Órba, Oê, Arquâ.
mi 7 la

Cöse dîxan? Ànche a ciù bónn-a a dîxe mâ da seu padrónn-a.
sol re la7 re

Ci àssa de Pontexéllo da-a Gêxa de Caignàn
la7

sunàndo vàn a-a prédica, ma e sèrve no ghe vàn
re

dìn, dòn, dàn, dìn, vàn a balâ 'n scî tærapìn
la7 re

dìn, dòn, dàn, dìn, vàn a balâ 'n scî tærapìn
la7 re